

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพลงกล่อมเด็กภาคใต้และภาคอีสาน เกี่ยวกับรูปแบบ การใช้ภาษา สำนวนโวหาร และภาพสะท้อนสังคม เพื่อเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่าง ข้อมูลศึกษาวิจัยนี้ประกอบด้วยเพลงกล่อมเด็กภาคใต้ 150 เพลง และเพลงกล่อมเด็กภาคอีสาน 203 เพลง ซึ่งเป็นข้อมูลหลัก โดยใช้ การ-ศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยทำให้ทราบ รูปแบบและสำนวนภาษาในเพลงกล่อมเด็กภาคใต้ และ ภาคอีสาน แต่ละภาคมี 2 รูปแบบ คือรูปแบบทั่วไป และรูปแบบพิเศษ โดยใช้ภาษาถิ่น และคำยืมจากภาษาอื่น มีทั้งการเล่นคำ ซ้ำคำ ซ้ำความ และคำไวพจน์ มีความหมายแฝง โวหารมี อุปมา อุปลักษณ์ อติพจน์ บุคลาธิษฐาน สัญลักษณ์ และการเหน็บแนม

นอกจากนี้ได้ทราบ ค่านิยม ความเชื่อ และวิถีชีวิตที่ปรากฏในเพลงกล่อมเด็ก ภาคใต้ และภาคอีสาน ซึ่งส่วนใหญ่คล้ายคลึงกัน เช่นค่านิยมในการปกครอง การเลือกคู่ วิถีชีวิตความเชื่อ การประกอบอาชีพ และนันทนาการ ความแตกต่างกันในด้านรูปแบบ ประเพณี เช่น ประเพณีชักพระหรือลากพระในภาคใต้ และประเพณีขอฝนในภาคอีสาน ความแตกต่างในนันทนาการ เช่น การเล่นโบกในภาคอีสาน กับการแสดงโนราภาคใต้ ประเพณีสำคัญเป็นสัญลักษณ์ของท้องถิ่น เกิดจากความเชื่อการศึกษา เล่าเรียน นันทนาการ การละเล่น และการประกอบอาชีพ

The aim of this research is to study lullabies in the south and in the northeast of Thailand in regard the language patterns and expressions and the reflection of society. It aims to compare the similarities and differences in these lullabies. The main qualitative research data consisted of 150 southern lullabies and 203 northeastern lullabies.

The research results indicated that the language patterns and expressions of the southern and northeastern lullabies were divided into two patterns: the common and the special. The language used was dialect and words borrowed from other languages. There were puns, repetition of words, repetition of information, synonyms, and double-entendre. The rhetorical devices included simile, metaphor, hyperbole, personification, symbol and satire.

The values, beliefs and ways of life found in the southern and the northeastern lullabies were mostly similar, i.e. values with regard to governing, selecting a spouse, beliefs, work and recreation. The differences were found in traditions, such as the tradition of pulling the Buddha image in the south and the tradition of asking for rain in the northeast. The differences in recreation were found in the Bok drama in the northeast and the performance of the Nora dance in the south. The important traditions are local symbols which stemmed from beliefs, education, recreation, plays and occupation.